

»Ikke ved Lov«, hvori formentlig ligger, at man ønsker det nødvendige Samarbejde iværksat, men ad frivillig Vej, som hidtil. Et ikke ringe Antal svarer dog bekræftende paa Spørgsmaalet, formentlig uden at det deraf altid tør sluttes, at man ønsker Lovregler om Samarbejdet. Udtalelserne om de Retningslinier, der ønskes fulgt ved et fastere organiseret Samarbejde, er spredt og ofte lidet oplysende. Nogle af de stillede Forslag gaar i samme Retning som de allerede nu eksisterende Former for organiseret Samarbejde (se ovenfor); ogsaa Fællesmøder mellem Sogneraad og Hjælpekassebestyrelse omtales som et brugeligt Middel. Gennemgaaende vil de foreslaaede Former for Samarbejde til en vis Grad betyde et — formelt eller reelt — Indgreb i Hjælpekassens under de nuværende Forhold suveræne Stilling. Det kan derfor i denne Forbindelse være af Interesse at bemærke, at der dog i Landkommunerne forekommer relativt meget faa Udtalelser, hvori det udtrykkeligt foreslaas at ophæve Hjælpekassen som selvstændig Institution (jfr. nedenfor under Spørgsmaal 12).

Spørgsmaal 6.

Finder der Samarbejde Sted mellem de offentlige Organer og den private Velgørenhed — og i hvilket Omfang?

Af Institutionernes Svar herpaa fremgaar følgende:

Af Arbejdsdirektoratets Svar, at der mellem Direktoratets Anvisnings-Afdeling og Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse finder Samarbejde Sted saaledes, at de Patienter, der findes arbejdsdygtige (smittefri ifølge Lægeattest) henvises til Direktoratet, som efter nærmere Aftale med de paagældende søger dem anvist passende Arbejde gennem et af Arbejdsanvisningskontorerne; af Invalidenævnets Svar, at Nævnet har Samarbejde med Sønderjydsk Fond, hvorfra der i mange Tilfælde, hvor der efter Loven overhovedet ikke har kunnet ydes Forsørgelse eller ikke tilstrækkelig Forsørgelse, efter Indstilling fra Nævnet er bevilget Understøttelse, og af Sundhedsstyrelsens Svar, at et Samarbejde formenes at finde Sted mellem Høstblomsten og Tuberkulosestationerne paa den ene Side og Kommunerne paa den anden Side med Hensyn til Anbringelse udenfor Hjemmet af sunde Børn fra tuberkuløse Hjem. Ogsaa paa andre Omraader finder lokalt Samarbejde Sted mellem Kommuner og velgørende Institutioner, saaledes med Hensyn til Anbringelse af kronisk Syge, forsømte og hjælpeløse Personer. Mellem Sundhedsstyrelsen og Nationalforeningen er der kun ringe Samarbejde.

Af Amtene udtaler kun enkelte sig herom. Udtalelser af Frederiksborg, Præstø og Odense Amt synes at stemme overens i, at et Samarbejde som det omspurgte kun i begrænset Omfang finder Sted. Præstø Amt omtaler, at der paa Landet er et Samarbejde mellem paa den ene Side de private Sygeplejeforeninger, der antager og lønner den Sygeplejerske, som anvendes indenfor en given Kommunes Omraade; og paa den anden Side Sogneraad, Hjælpekasser og Sygekasser. Odense Amt udtaler, at det utvivlsomt vilde være heldigt, om Samarbejde med den private Velgørenhed kunde foregaa i langt større Omfang end hidtil, særlig derved, at velgørende Institutioner som Regel indhentede Erklæringer fra vedkommende Kommunalbestyrelse, forinden en Understøttelse blev tilstaaet en Ansøger. Dog maatte den nærmere Ordning bero paa en Aftale mellem Parterne.

Københavns Forsørgelsesvæsen oplyser, at det siden 1881 har ført en Hovedregistrant over alle, der har søgt offentlig Hjælp, og at denne, der foreligger trykt, er udleveret til adskillige velgørende Foreninger og Institutioner til fortrolig Anvendelse og Vejledning, saaledes Københavns Understøttelsesforening, Fængselsselskaberne, Studentersamfundets Rets Hjælp, Frelsens Hær o. a. Det anføres ogsaa, at Københavns Understøttelsesforening